Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.15. Efferebatur. Non leuis est fructus in Ecclesijs sepeltri, sed ad multa obligat, vt ostendunt euentus, quos rrefert D. Gregorius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53104

Visual Library

figurationis oſtendimus. Ad lectionem vulgatam
ſi quid intelligo, ſpectat Apoſtolus dicens: *Tunc
immutabimur*, tunc enim fiet illa mutatio, quæ
1. Cor. 15. futura eſt huius corporis, ſicut ea quæ fit grani
52. dum ſeminatur, & ſub terra reconditur, donec
pullulet & ſurſum germinet, quod Apoſtolus pro-
ſequitur.

Hos ſpei actus oportet vt exerceas, & per hos
☞ 47 ridere mortem, vt ait idem Apoſtolus, illique
1. Cor. 15. poſſis objicere: *Vbi eſt mors victoria tua?* nec non
54. illis prophetæ Michææ verbis exprobrare (a) *Ex-*
(a) *Dar la baya.* *ſpectabo Deum Saluatorem meum. Ne læteris inimi-*
ca mea ſuper me, quia cecidi: conſurgam cum ſede-
Micha. 7. 7. *ro in tenebris: Dominus lux mea eſt, iram Domini
portabo, quoniam peccaui ei, donec cauſam meam
iudicet &c. & faciat iudicium meum. Et aſpiciet
inimica mea, & operietur confuſione, quæ dicit ad
me: vbi eſt Dominus Deus tuus? Oculi mei vi-
debunt in eam, nunc erit in conculcationem vt lutum
platearum.* Plura latent hic myſteria quàm litte-
ræ: quibus in morte tua mœrorem tuum leuias:
iuſtum quippe eſt, vt eam ſuſcipias, vt di-
gnum ſcelerum tuorum ſupplicium: *Iram Do-
mini portabo, quoniam peccaui ei*; Et quamuis
tunc te mors deijciat, ac futurus ſis quantum
ad corpus ab ea captiuus in ſepulchro, donec
iudicij dies eluceſcat: *Donec iudicet cauſam meã*:
tunc de ea triumphum agens egredieris, & vt
lutum platearum eam victor lætuſque conculca-
bis.

Tandem exercetur charitas & Chriſtiana pie-
tas: cum enim defunctos noſtris habeamus ocu-
V. lis præſentes in Eccleſijs locisque conſecratis,
Etiam nos ipſi deprecantur, vt pro illis apud Deum
Chriſtia- intercedamus. Cito memoriam eorum perdi-
na chari- mus, quos minimè videmus, & nullo negotio ob-
tas exer- litus eſt pincerna Pharaonis Sanctiſſimi Ioſeph
cetur, ſui coniectoris & conſolatoris optimi: quia ocu-
los eius effugerat; etenim apud nos, non vide-
re & obliuiſci, pari gradu feſtinant, magnæ licet
interueniant obligationes. Quod pauperi, quem
non vides, non ſubuenias, nihil miror: por-
VI. roi execranda fuit illa diuitis epulonis crudeli-
Pro de- tas, qui cum coram ſe proſtratum cerneret
functis Lazarum vlceribus plagiſque horridum, ipſe
exoran- menſæ aſſidens opulentæ, nec illi micam panis
dum. induſit, idcirco iuſtiſſimè damnatus, quia re-
frigerat in eo proximi charitas, vt ex doctrina
D. Ioannis probauimus: *Qui habuerit ſubſtan-
Ho. 16. tiam huius mundi, & viderit fratrem ſuum ne-
1. Ioan. ceſſitatem habere, & clauſerit viſcera ſua ab
3. 17. eo: quomodo charitas Dei manet in illo?* Gra-
uior & tua foret cordis immanitas, ſi in men-

ſa Eccleſiæ reſidens magnificã, ſacrificijs, miſ-
ſis, orationibus, ſtationibus ac ſuffragijs
ſuperefſluente: vbi peccata confiteris, S. Chri-
ſti corpus ſumis, interes ſacro, roſarium tuum
euoluis, indulgentias lucraris: pedibus autem
tuis proſtratos cernens defunctos extrema la-
borantes inopiâ, non aliquo horum ſubuenires,
illas offerendo quas audis miſſas, preces quas
fundis ſtationes & indulgentias quas lucraris:
Quomodo charitas Dei manet in illo? Hoc tibi
perſuadeas, quod ſicut ad valuas Eccleſiæ pau-
peres conſiſtunt eleemoſynam ſtipemque mendi-
cantes, nec non proprias tibi neceſſitates ape-
rientes, ſic intra eiuſdem parietes iacent de-
functi, qui ſuas tibi detegentes calamitates &
miſerias, has triſtes ingeminant querelas: *Miſe-
remini mei, Miſeremini mei, ſaltem vos amici mei:* Iob 19. 21
quia manus Domini tetigit me. Quid obſecro fa-
cilius, quàm in loco orationis, pro illis depre-
cari? quàm audiendo miſſam, eandem pro
eorum offerre ſolamine? obeundo ſtationes, eo
modo quo tibi poſſibile eſt, eaſdem in eorum
applicare refrigerium.

§ 15. Efferebatur. *Non leuis eſt fructus in Ec-
cleſijs ſepeliri, ſed ad multa obligat, vt oſten-
dunt euentus, quos refert D. Gregorius.*

IN hoc ipſo quo defunctos in Eccleſijs ſepeli-
mus, exercetur alio ſingulari modo, 48 ☜
quem declarat D. Augus. Conſcripſit do-
ctor hic eximius librum: *De cura pro mor-
tuis agenda*, quo ſatisfaciat (ipſo teſte) diffi- I.
cultati & obiectioni D. Paulini Epiſcopi Nole- Pompa
tani: *Vtrum proſit alicui poſt mortem quod corpus* funebris
eius apud Sancti alicuius memoriam ſepeliatur. parum
Suppono primò quod veſtes illæ lugubres, cam- mortuis
panæ, comitatus, pompa funeralis, faces prodeſt.
&c. ſi quidem viuos conſolentur, illa inſtruen- D. Aug.
tes pietate Chriſtiana, complendo, & fidem Lib. 6.
proteſtando reſurrectionis, vt dictum eſt, pa- cit. 2.
rum tamen defunctis proſint: *Illa omnia* (ſic Tom. 4.
ipſe) *curatio funeris, curatio ſepulturæ, pompa
exequiarum, magis viuorum ſolatia ſunt, quam
ſubſidia mortuorum.* Idem intellige de ſepulchro
magnifico, affabre elaborato, ſit hic vel illic;
abſolutè loquendo, ſicut enim nihil prodeſt pec-
catoribus magnificentia ſepulchri, ſic nihil ob-
eſt ſanctis ſepulchri ſtructura viliſſima, imo et-
iam nullo potiri ſepulchro, ſicut nonnulli illo
caruerunt: quinimo etiam ipſi infideles aliquan-
do (vt teſtatur) ſepulchri nullam habebant

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

curam: & ſi quando milites eorum in bellicis ſtratagematibus occumberent glorioſi, eorumque paſſim per agros diſperſa & inſepulta iacerent: hoc ſeipſos Poëtæ carmine ſolabantur: *Cœlo tegitur, qui non habet vrnam.*

LVCAN.

II. Prodeſt autem ſi in Eccleſijs Sanctorum tumulentur multis de cauſis.

Verum adfert non modicam defunctis vtilitatem, in Eccleſia vel ſacello huic vel illi Sancto dedicato tumulari. Primo (inquit) quia qui eo accedit, illumque locum intrat oraturus, eius meminit qui in eo ſepultus iacet, cuius ſepulchrum intuetur, quod idcirco monumentum dicitur, eo quod memoriam excitet, & admoneat: *Nam & memoriæ nomen id apertiſſimè oſtendit, & monumentum, eo quod moneat mentem, id eſt admoneat, nuncupatur.*

III. Qui monumenta ſtatuit, conetur eſſe bonus.

Ex præmiſſis colligit D. Chryſ. perpendens illud, quòd iſti, vt ſui memoriam poſteris traderent, conati ſunt turrim illã Babyloniæ ædificare, qua ſolicitudine tenearis, qui ſimilia erigis monumenta, bonus eſſe ſanctus, iuſti tenax, pius, miſericors: ſi namque fueris talis ad amuſſim cadet hoc monumentũ quod poſteris relinquis: nam illud conſpicati, qui eò ingrediuntur, tui cum laude recordantur, tuum celebrant nomen, & fiunt ſinguli eximijtuarum virtutum meritorumque prædicatores: nec non illud Dauidis de viro miſericorde impletur, quòd quicumque ſepulchrum eius viderit pro eo ſit oraturus: *Beatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus:* qui verò viderint eum ſepulchro tumulatum, ei hoc à Domino exoptabunt: *Dominus conſeruet eum & viuificet eum, & beatum faciat eum & non tradat eum in animam inimicorum eius.* E contra verò verò fœnatores, crudeles, peruerſi, luxurioſi, qui talia conſtruunt monumenta, ea conſtruunt (ait D. Chryſoſt.) vt iniquitatum eorum, quas perpetrarunt iugis perſeueret memoria, ita vt, qui eò acceſſerint, ad memoriam illas reuocent, dicantque ecce hic auarus ille fœnerator, qui ſanguinis pauperum impendiò ſuum adauxit. Ecce hic immitis pauperi bellua: ecce dignitatum ardelio, aſpernator omnium. Ex quibus ſic infert. *Igitur hoc non eſt memoriam aſſequi, ſed perpetuis obijci criminibus, & poſt mortem infamari, & ſpectatorum linguas acuere in blaſphemiam & accuſationem illius.* Quid plura? mentiri non poteſt qui ait: *Memoria iuſti cum laudibus, & nomen impiorum putreſcet.*

Pſ.40.1.

IV. Reprobis monumenta ſunt dedecori.

D. CHR. *Hom.50. in Gen. Tom.1.*

Prou.10.

V. Diaboli libenter ſepulchris immorãtur.

Aliud hic latet notatu dignum, quòd per hoc corpora defunctorum à dæmonum protegantur inſidijs, & illuſionibus. Admodum familiare eſt diabolis ſepulchra colere, & inter mortuorum corpora obambulare: vt notant D. Chryſoſt. *a.* & D. Petrus Chryſol. *b.* Primò namque quiſque ſibi applaudit videre opera manuum ſuarum: eſt autem mors opus manuum diaboli: *Inuidia diaboli mors introiuit in orbem terrarum.* Secundò: in illa morte corporis, mortem conſiderat animæ: quam ipſe tantopere deſiderat & conatur inferre. Tertiò: quia immundus eſt, quem Chriſtus Dominus communi vocabulo Spiritum vocat immundum, placentque illi habitacula immunda, & inter putredinem vermeſque geſtit diuagari: *Vide vtinam:* (ait D. Petrus Chryſol.) *Satanas ſedem deſiderat collocare in ſepulchris. Semel infectus putredine, habitacula fœtida, & immunda perquirit, ſordibus delectatur, & cœno: qui vtique ſemper fœtore criminum, & ſqualore paſcitur vitiorum.* D. Chryſoſtomus addit quartam rationem, quod per hoc ſibi perſuadeat habere occaſionem illudendi, terrendi, percellendi, imponens, quòd ipſe ſit anima defuncti: eratque hoc adeo frequens diabolo, vt quidam in eam fidem venerint, quòd multorum animæ morientium in dæmones mutarentur quem errorem D. Auguſt. *a.* Platoni adſcribit eiuſque Academiæ: & iterum Tertulliano, *b.* & Tertullianiſtis: Hæc tamen omnia liquent in dæmoniacis iſtis de terra Geneſareth, qui teſtantibus Euangeliſtis à dæmonum legionibus poſſidebantur lymphatici, ſuaque ſibi in ſepulchris vel ſpeluncis, elegerant habitacula: de quorum vno ſic ait D. Marcus: *Qui domicilium habebat in monumentis, & neque catenis iam quiſquam poterat eum ligare &c. Et nemo poterat eum domare & ſemper die ac nocte in monumentis, & in montibus erat, clamans & concedens ſe lapidibus.*

a *In c.8. Matt.*
b *Serm.16 & 17.*
Sap.2.24.
D. PETR. CHRYS.
a *Lib.9. de ciuit.c.11*
Lib. de Here. ad Quod vult Deũ c.86.
b *Matth. 8. & Luc.8. & Marc.5.*
Marc.5.3.

VI. Conſultũ eſt in Eccleſijs ſepelirĩ.

Vt huic autem malo ſuccurratur optimum eſt remedium copora defunctorum in Eccleſijs, templis & Sanctorum Sacellis tumulari, ijſque locis, quæ ſub eorum ſunt protectione, & ſaluo conductu (vt ita dicam:) præſertim, vbi eorum reliquiæ aſſeruantur: illas etenim horrent diaboli ac fugiunt: nam cruciatu illos torquent intollerabili. Ad hoc præter ſupradicta, benedicuntur cœmeteria & loca, in quibus fideles tumulantur, & aqua benedicta conſperguntur, cruceſque eriguntur &c. Scribit D. Gregorius qua ratione templa iam conſecrata communiter Angelorum choris implentur, nec idcirco liberè audeant illa dæmones ingredi. Quod ſi vnus Angelus refrænare valuerit diaboli machinas

Lib.3. Dialog. 30.

chinas

chinas circa corpus Moyſi defuncti, eum de eius ſepulchro procul abigens, de quo meminit D. Iudas Thadæus Apoſtolus quid tot poterunt Angelorum myriades in templo præſentes. Pſeudopropheta ille Samariæ, qui vatem illum circumuenit à Deo miſſum, vt terroribus Hieroboam percuteret, eum iam conſpiciens mortuum & ſepultũ, hoc filijs ſuis præceptũ impoſuit: *Cum mortuus fuero, ſepelite me in ſepulchro, in quo vir Dei ſepultus eſt: iuxta oſſa eius ponit oſſa me a.* Quod illi non parũ profuit: nã elapſis multis poſt annis, cum piiſſimus Rex Ioſias euerteret igníque traderet cũcta pſeudoprophetarũ ſepulchra, reliquit oſſa eius intacta licet pſeudoprophetæ, quia illa conſpexit Prophetæ Dei oſſibus conſepulta. O quanti commodi eſt, peccatoris corpus ſub vmbra & defenſione alicuius Sancti tumulari?

3. Reg. 13. 31.

VII. Qualis actus ſit velle in templo ſepeliri.

Verumtamen D. Auguſt. rationem ſolidiùs confirmat & proſequitur quod ille qui ſibi monumentum eligit, vel ſepelitur in Eccleſia, vel ſacello talis vel talis Sancti eo ipſo illius Sancti vota poſcit & ſuffragium. Quando teſtamento tuo ſtatuis, vt in Eccleſia vel ſacello D. Laurentio ſacro ſepeliaris, eo ipſo proteſtaris, quod ſub eius confugias alas, eius tibi depreceris interceſſionem; & eius tibi expoſcas protectionem, nec non illud confiteris, quod fides te docet Catholica, quanti valeat Sanctorum pro nobis interceſſio, & hoc ipſum eſt te illi commendare, preceſque tali Sancto deprecatorias offerre, vt te ſub vmbra alarum ſuarum protegat & tuus ſit apud Deum interceſſor: *Siquidem credidit, eius animã meritis Martyris adiuuari.* (ait hic) *hoc quod ita credidit ſupplicatio quædam fuit.* Indubium eſt ſi quis ab altero perſecutionem paſſus, ad tuum recurrat gratiæ ſinum, teque complectatur, ad tuos ſe proſternat pedes, tua fretus tuſúſque auctoritate & potentia: hoc ipſo te deprecatur vt illi ſis ſubſidio, ac eum defendas: & hoc ipſum te conſtringit, vt illi ſuccuras, & animo ſyncero eius conſulas immunitati: quinimo & ipſe paſſerculus, milui fugiens vngues, ſi ad te confugerit, & ſub tua ſe veſte abſconderit, à te protegitur & donatur libertate, eo quod illo actu oſtenderit, ſpem ſuam in te collocaſſe.

VIII. Defunctorum corpora ſub tutela ſunt SS.

Hoc ipſum Lot virum iuſtum coëgit eorum iuuenum in ſe ſuſcipere protectionem, qui ſub tutela domus ſuæ ſe ſubtraxerant, quando eis Sodomitæ vim contra naturam inferre conabantur. Hoc nequaquam fiet, ait: *Viris iſtis nihil mali faciatis: quia ingreſſi ſunt ſub vmbra culminis mei.* *Hoc dicit,* (aſſerit D. Thom.) *innuens impium eſſe, ſi ipſe non defenderet eos, quos ſub tutela ſua receperat.* Indicare voluit, ex mente D. Chryſoſt. quòd damnum illis per Sodomitas inferendum, ſibi foret imputandum, cum illos in domum ſuam declinantes defendendos ſuſcepiſſet. q. d. *Mihi adſcribetur iniquitas quæ eis contigerit.* Quocirca velle ſepeliri in ſacello talis vel talis Sancti, eſt actum exercere honoris & reuerentiæ, quâ eius coram Deo fateris auctoritatem, quodque tibi futurus ſit propitius eo quod eius te protectioni commiſeris. Hâc nixus doctrinâ D. Gregor. hanc ex profeſſo diſputans materiam, inſigne profert documentum: ne ſibi perſuadeat impudens, carnis ſuæ cultor, impius, & peccator, Deo ingratus, pauperi crudelis, talem ſibi locum fore in tutelam, quodque Dei electus gratum habebit, quod ipſe agit, velut actum religioſum, quò illum honorat, ſed vt inuerecundam quandam deteſtabitur impudentiam, quâ quantum in ipſo eſt, illum affici dedecore non vulgari: proditori merito comparandus: qui cum conatus fuerit Regem pugione confodere, vel Principi filio ſuo colaphũ infringere, nullâ præmiſſa facti pœnitentia, ad Primatis curiæ illius ſe reciperet protectionem: hoc ipſe vt non leuem ſibi factam indignaretur iniuriam, diceretque: quid hoc mortalium flagitioſiſſime, num me tuæ intendis proditionis facere defenſorem, vtque ſit tibi mea ad hoc beneuola auctoritas? Hoc nihil eſt aliud, quàm velle dicere, vt ego tuas contra Regem eiuſque filium approbem, & defendam ipſe proditor perfidiam: *His quos peccata grauia deprimunt, ſi in ſacro loco ſepeliri ſe faciant, reſtat vt etiam de ſua præſumptione iudicetur: quatenus eos ſacra loca non liberent, ſed etiam culpa temeritatis accuſet.*

Gen. 19. 9.

D. Tho. In Gen.

D. Chr. Hom. 43. in Gen. Tom. 1.

IX. Non tamen peccatorum.

X. Similitudo.

D. Greg. Lib. 4. Dial. c. 50 & ſeqq.

XI. Illa potius hinc eijciuntur quod tribus hiſtorijs comprobatur. Prima.

Pro cuius confirmatione plures allegat hiſtorias, quæ ex certis reuelationibus confirmantur; tres verò nominatim. In Ciuitate Brixiæ degebat nobilis quidam Patricius, ſed vitio carnis peccatiſque ignobilior: totam etenim vitam ſuam ſceleribus culpiſque polluerat. Requiſiuit ab vrbis illius Antiſtite, vt ſibi locum aſſignare dignaretur; optare ſe namque vehementer in Eccleſia martyris inuicti Fauſtini ſepeliri. Petitis eius annuit Epiſcopus. In ea ſibi ſepulchrum condidit. Moritur peccatis ſuis inueteratus, ac impœnitens, prædictoque loco reconditur. Quid factum? Eadem nocte apparet ſacriſtæ præfatus Chriſti martyr glorioſus, aitque illi: Vade ad Epiſcopum, illique hoc meo nomine denuntia: ſub meo non ſuſcipio protectione & vmbra nebulones: nec eſt domus mea illis in refugium: quam citiùs corpus Valeriani ab Eccleſia mea

 longiùs

longius eliminet quod ſi facere neglexerit infra triginta dies morte morietur: *Vade dic Epiſcopo: vt proyciat hinc fœtente carnes, quas hic poſuit, quod ſi non fecerit, die trigeſimo ipſo morietur.* Timuit ſacriſta hoc Epiſcopo denuntiare: cui ſecundò Chriſti martyr apparet, idem repetens mandatum. Quod cum Epiſcopus exequi contemneret, die trigeſimo, ſanus & incolumis ſubita morte preſſus interijt.

Secunda.

Secunda & veriſſimè certificata legitur contigiſſe Genuæ, hanc Iuriſta quidam nomine Valentinus inhabitabat, aduocatus, & defenſor Eccleſiæ Sanctiſſimi Martyris Syri: erat hic omnigena vitiorum proluuie deteſtandus: verum vt fautor illius fuerat Eccleſiæ, in eadem ſe rogauit tumulari. Ad noctis medium audiri cœperunt horrendæ quædam voces, velut inter ſe litigantium. Conturbati & conterriti de ſtrato proſiliunt Eccleſiæ cuſtodes, vt ſpectaculum viderent, & ecce: *Viderunt duos quoſdam teterrimos Spiritus*, qui corpus Valentini ſepulchro exuerant, quod cum funibus ad pedes colligaſſent: *Eum ab Eccleſia clamantem ac vociferantem foris trahebant.* Timore perculſi ſacriſtæ, citiùs abierunt, ſuiſque ſe cubiculis incluſerunt: facto mane, ortoque ſole ſepulchrum adierunt, nec in eo defuncti corpus inuenerunt, quod dum diligentiùs inquirunt, foris raptum extra Eccleſiam colligatis pedibus, vt prius illud colligatum extrahi viderant, reperierunt.

Tertia.

Tertia Romæ, vbi D. Greg. Pontifex reſidebat, viuebat hic tinctor vir omnium ſuffragio peſſimus, voluit nihilominus moriens in Eccleſia clariſſimi martyris Ianuarij ſepeliri. Nocte ſequenti, voces audiuntur tremendæ nimis; *Ardeo, Ardeo*, ſacriſta vocibus illis non modicè perterretur & altera luce defuncti viduæ, quæ audierat, enarrauit. Quoſdam hæc ad Eccleſiam mittit cognatos aperiunt hi ſepulchrum, & amiculum nec non veſtes, quibus cadauer fuerat obuolutum inueniunt integra & illæſa, ſed nec multum quid, vel parum de cadauere ſuperfluum. In cuius rei teſtimonium (ait ille) vſque in hodiernum diem, veſtes illæ ferales aſſeruantur.

XII. Ex his duo ſunt colligenda.

Ex his, (monet ille) duo collige, Primum: *Qua vltione anima eius damnata ſit, cuius & caro eſt ab Eccleſia proiecta.* Secundum: quod ſi Sanctorum tibi deſideres ſuffragium in quorum Eccleſijs tibi ſeligis monumentum, toto conetis ſtudio per intégros vitæ mores illis aſſimilari: *Quid igitur ſacra loca ſepultis proſunt, quando ij qui indigni ſunt, ab ijſdem ſacris locis diuinitus proijciuntur?* Optimè conueniret, vt tibi ſepulchrum elgens in Eccleſia, vel Sancti alicuius oratorio, Præſertim Virginis Mariæ puriſſimæ, crebro te eidem ex animo commendares, atque ad eius honorem peccata expiares, frequenter communicares, quaſdam largireris eleemoſynas, eaque morum integritate viueres vt in extrema mortis hora, tibi propitios illos gauderes, in quorum Eccleſijs tibi ſepulchrum determinares, ne tibi hoc ſiniſtrum contingat quod miſeris illis affirmat obueniſſe D. Gregorius, vtque Deus decernat, Sanctorum eorum interceſſione corpus tuum hac in pace gaudere ſepultura. at enim frequenter nobis inculcat Spiritus Sanctus de multis, quos Deus quieto non eſt paſſus frui ſepulchro, quod ſibi ſuiſque parentibus memoriale ædificarant.

Sic perduelli contigit Abſalon parricidæ, de 51 quo teſtatur S. pagina, quod ſibi ſepulchrũ erexerit, quo nullum illuſtrius, in valle Regia, quatenus orbus filijs & prole poſtera, memoriæ eius conſeruatiua, illa tamen hoc in opere perpetuæ traderetur æternitati. Sic nonnulli hæc verba proprio interpretantur: *Porro Abſalon erexerat ſibi, cum adhuc viueret titulum in valle Regis: dixerat enim non habeo filium, & hoc erit monumentum nominis mei: vocauitque titulum nomine ſuo, & appellatur manus Abſalon, vſque adhunc diem.* Mirare, quare illi nomen indiderit: *Manus Abſalon*: q. d. illum erexit, cui vires omnes ſuas impendit, ſuique brachij potentiam conſecrauit. Verumtamen in tantorum ſcelerum, quorum reus erat, ſupplicium, decreuit Deus, vt illo non potiretur: è quercu namque ſuſpenſus, tribus lanceis confoſſus occubuit, cuius poſtmodum corpus lapidibus obrutum, ijſque vt ſepulchro eſt inuolutum: condignamque retulit tanto crimine pœnam: *Tulerunt & proiecerunt eum in ſaltu, in foueam grandem, & comparauerunt ſuper eum aceruum lapidum magnum nimis.* Itaque mauſolæum quod in vita ſua erexerat, vt in eo corpus ſuum, poneretur, viueretque perennis eius memoria, ad hoc tantum valuit, vt perpetua recenſque viueret tantæ in patrem ſuum memoria rebellionis, ita vt illac tranſeuntes dicerent: Hoc ſepulchrum condidit Abſalon, in quo tamen conditus non iacet, cum ſuis prohibentibus iniquitatibus.

XII. Peccatores etiam non gaudent ſepulchro vt Abſalon & Sobna. 2.Reg.18.

2.Reg 18. 17.

Eodem modo viuebat in Hieruſalem ſummus quidam ſacerdos, vel dignitate templi primarius, vir hypocrita lupus ouina pelle cõtectus nomine Sobna: conſtruxerat hic ſibi ſepulchrum permagnificum, in loco templi digniori ſeu altiori,

forte

forte in vno montium circa templum, ex illis multis de quibus in Pſalterio legimus: *Montes*
Pſ.124.2. *in circuitu eius.* Ad ſe citat Dominus Iſaiam, atque illi: Nebulonem illum adi inſignem: *Vade ad Sobnam præpoſitum templi.* Quid obſecro, dicam illi? dicito illi, Quam hoc tuo gloriatis ſepulchro quod tibi ædificaſti, corpus tuum ac memoriam iam æternitati, vt credis, commendaturus: noueris ergo, quod illo non potieris: ſed vt gallum gallinaceum, cum triſtitia & dolore, vel vt pilam hac illacque percuſſam transferri te faciam per medium Aſſyriorum: venient enim & captiuum te ducent in terram Babylonis ampliſſimam, hic morte peribis infauſta, à vermibus erodendus: *Quis tu hic, aut quaſi quis hic? quia excidiſti tibi hic ſepulchrum,*
Iſa.22.15. *excidiſti in excelſo memoriale diligenter in petra tabernaculum tibi: Ecce Dominus aſportari te faciet, ſicut aſportatur gallus gallinaceus: Et quaſi pilam mittet te in terram latam & ſpatioſam, ibi morieris; &c.*

§. 16. Et turba ciuitatis multa cum illa. *Comitatur turba viduam, non ſacerdotes: merito vnici deplorat iacturam ſed potiori iure peccator Dei deploret iacturam.*

☞ 52 D*Efunctus efferebatur filius vnicus matris ſuæ, & hæc vidua erat, & turba Ciuitatis multa cum illa.* Deſcribit nobis D. Lucas Euang. pompam funebrem, quâ ad ſepulchrum adoleſcens hic efferebatur, & quis pullatus incedat doleatque mortuum. Ad tumulum efferebatur: funus magna ciuitatis turba comitabatur, matremque viduam dolenter ingemiſcentem conſtipabat. Campus apertus eſt iſque ſpatioſus vt explicemus, quàm iuſtæ, piæ, ſanctæ & myſticæ ſint ceremoniæ, quibus Eccleſia in fidelium defunctorum vtitur exequijs, in pheretro mortuos deferens, decenter riteque compoſitis corporibus, cum comitatu multo, cantoribus, candelis, facibus, veſte pullâ, ſonitu campanarum, &c. Sed præter iam dicta vltra modum hæc excreſceret Homilia. Tantum circa hæc verba tria notanda iudicaui. Primum: quod ex propoſito dicat Euangeliſta, quinam cum matre
I. vidua defunctum ad tumulum comitarentur,
Cur hic nempe: *Turba ciuitatis, multa cum illa:* denoSacerdo- tans nullos adfuiſſe Sacerdotes, ſed tãtum comtes nõ ad- munem plebem, quæ dicitur: *Turba Ciuitatis:*
fuerint. legi diuinæ conformiter, quæ cunctis prohibe-
Leuit.21.2 bat Sacerdotibus intereſſe defunctorum exequijs, eorum exceptis quos in lege nominat: *Non contaminetur Sacerdos in mortibus ciuium ſuorum, niſi tantum in conſanguineis, ac propinquis, id eſt, ſuper patre, & matre, & filio, & filia, & fratre quoque, & ſorore virgine, quæ non eſt nupta viro.* Sed nec hoc ſummo licebat Pontifici, vt ex textu innoteſcit, de quo rationes allegat litterales D. Thom. & notat bene Abulenſ. quod 1.2 q.102 a.6.ad 11.
omnes ex diuino præſcripto quotquot mortuorum aſſiſtebant exequijs, ſiue laici forent, ſiue In c.19.
Sacerdotes immundi habebantur; & incapaces, Nu.q.17.
vt eo die, & aliquando ſeptem diebus ſequentibus ingrederentur tabernaculum, vel quid ſanctum attingerent: de quibus ſupra cuius litteralem rationem profert idem Angelicus Doctor. 1.2 q.102 a.5.ad 4.

Verumtamen hoc intereſt diſcriminis quod concederet Deus Laicis vt legalem hanc contraherent immunditiam abſque peccato (ſicut & nunc Eccleſia licet ordinet vt bigamus ſit irregularis, hanc tamen permittit contrahi irregularitatem ſine peccato.) ſed hoc Sacerdotibus non permittebat nec illis licitum erat talem contrahere immunditiam: quia ſemper eſſe debebant parati ac ritè diſpoſiti ad ingreſſum Tabernaculi, ſacrificiorum oblationem, & rerum Sanctarum contactum: vnde non dixit: Sacer- II.
dos non interſit mortuorum funeralibus ſed; Diſcrimẽ
Non contaminetur Sacerdos. Quamobrem pec- inter Sa-
catum fuiſſet in Sacerdote illis aſſiſtere, quod cerdotes
in ſæcularibus peccato vacabat, quamuis aliquan- veteris &
to tempore cenſeretur immundus. Perpende- nouæ le-
legis veteris cum noua & Euangelica differen- gis.
tiam. In illa, qui omnium longiſſimè abeſſe debebant à mortuorum iuſtis, erant ipſi Sacerdotes; hic qui proximè aſſiſtere debent, illoque fungi munere, ſunt Sacerdotes, vt ait D. Hieron. Epiſt.45.
de muliere ſepties icta, & conformat eius ſcho- Ibid.
liaſtes, Marian. Victor. etenim continuo aſſiſtunt, ab eo tempore quo quis ad vltimam tendit metam, donec ſepulturæ tradatur. Aſſociant illi corpus cum hymnis & orationibus, illud circumeunt thus adolendo, aquam aſpergendo luſtralem, terram illi ſuperijciendo, per hoc tamen, nulla polluuntur immunditia: defuncti quoque eorum iuuantur ſuffragijs, & viui conſolatione. Cæterum intelligant, quod ſicut lex erat illa vmbrarum & figurarum, illam ſtatuens in corpore mortuo peccati, diligentiam denotat, quâ Sacerdotes Euangelici (quorum illi figuram præferebant) ſibi deberent cauere, ne ſeipſos aliquo peccato polluerent nec non aduerterent, quod ab aliquibus imperfectionibus, quæ ſæcularibus